

Syd	Nord
<i>Kristiansen</i>	<i>Gudbrandsen</i>
1 hj.	1 sp.
3 kl.	3 hj.
3 sp.	3 gr.
4 kl.	4 gr.
6 hj.	pass

Gudbrandsens første svar (1 spar) vil kanskje forbause. Hans normal-svar heter jo 1 grand, og hvorledes stemmer dette med det strenge påbudet han hadde om å avgi den på ethvert trinn korrekte melding? Men begge spillerne var etterpå skjønt enige om at i den EFOSbe-tonte stil de spiller i, måtte svaret 1 spar bli å foretrekke fremfor svaret 1 grand. At Odd Kristiansen ikke la for meget i sparmeldingen viser jo sluttmeldingen 6 hjerter — ikke 6 spar.

— Når makker på 3 spar sier 3 grand og ikke 4 spar, er det klart at hans sparfarge ikke er noe å regne med, var Odd Kristiansens kommentar.

Astraspillerne Bundi—Samuel sen var neste par ut. De spiller Culbertson med sterke 2-åpninger.

Syd	Nord
<i>Bundi</i>	<i>Samuel sen</i>
2 hj.	2 gr.
3 hj.	4 kl.
6 hj.	pass

Alt går normalt til å begynne med. Men på 3 hjerter gjør Samuel sen et meget hederlig forsøk på å vise sin relative styrke. Han sier hverken 3 grand eller 4 hjerter, men prøver å vise at han har noe. Men Bundi kan ikke se at det er dekning for alle spartaperne og velger derfor å stanse i 6 hjerter.

Under den etterfølgende diskusjon var spillerne enige om at hvis Syd hadde fortsatt med 4 spar, ville det vært spørremelding. På grunn av det opprinnelige 2 grandavslag ville 4 grand som svar på spørremeldingen vist sparkongen og hvis Syd

hadde fortsatt med 5 kløver ville han på tilsvarende måte fått rede på kløverkongen gjennom svaret 5 grand. Teoretisk kunne altså store-slemmen vært nådd, men det er jo ikke så mye å si på at Syd ikke ville satse på ren drømmesits og derfor valgte å stanse på 6 hjerter.

Randi Herseth—Aaslaug Ramn Johansen dannet par i Kongsvinger-cupen. Det var Culbertson eller Go-ren med sterke 2-åpninger. Og ingen skal si at ikke damene var friske:

Syd	Nord
<i>Ramn Johansen</i>	<i>Herseth</i>
2 hj.	2 gr.

Foreløpig er alt normalt. Men bare vent:

3 sp. 5 sp.
Ja, slik spurt kan bare gi et eneste resultat:

7 hj.
— Klart jeg reverserer og viser mine farger, sa Aaslaug.

— Etter makkers 3 sparmelding, ville 4 hjerter og 4 spar være opplagte «undermeldinger» av mine kort. Derfor må jeg hoppmelde. Problemet er bare: I hvilken farge? Jeg valgte sparfargen, fordi jeg på den måten fikk sjansen til virkelig å vise hvor jeg hadde min styrke, selv om jeg manglet den fjerde lille sparen jeg i og for seg lover makker.

— Makkers i og for seg gode melding, gir meg et problem. — Jeg kan naturligvis sette meg på min trygge tue og si 7 spar i tillit til makkers støtte av min sekundærmeldte farge. Men 7 hjerter anså jeg for å være en langt bedre melding. Den forteller makker at det er vesensforskjell på hjerter- og sparfargen og inviterer makker til å velge mellom 7 spar og 7 hjerter på basis av de gitte opplysninger. Kan makker akseptere 7 hjerter, må 7 hjerter være beste kontrakt. Kan hun ikke akseptere 7 hjerter, må 7 spar bli kontrakten.

Det er mange veier som fører til Rom. I fotball har vi både short-passing og longpassing. Skal vi ikke være enige om at det er en vanskelig storeslem å melde?



BRIDGE

♣ DET ITALIENSKE BRIDGEBESØKET ♣

W. B. Herseth: NEAPOLITANERKLØVEREN
W. B. Herseth: Skåne Bridgeförbunds jubileum
Arne Hofstad: NORGESMESTRENE I AKSJON
Kristen Mørland: - - - - - SØRLANDSBREV
Leif Nielsen: - - - - SPILL FRA NM FOR PAR
PROBLEMKLUBBEN — MELDEPRØVEN

W. B. H.



BRIDGE

A la Carte

Som leserne vil ha sett av forrige nummer, tvang plassmangelen oss til å ta ut Arne Hofstads morsomme artikkel om NM for par. Vi beklager forsinkelsen, men tviler ikke på at leserne i dette nummer vil kose seg med Hofstads glimrende blinkskudd fra finalen.



Norsk Bridgeforbund har etter lange og grundige forberedelser utsendt ny utgave av duplikatlovene i et meget hendig format. Den opprinnelige lovbok-komiteen besto av Bjarne Mathiesen, Dagfinn Lindberg og Magnar Øien. Da den var ferdig med sitt arbeid foretok tureringsutvalget en kritisk gjennomgåelse og tilslutt ble også Bjørn Larsen mobilisert.

Det er meget arbeid som er nedlagt i de nye lovene. Riktignok kunne vi ønsket en oppmykning av bestemmelsene om protestfrister og protestinnleveringer fordi de gamle bestemmelser etter vår oppfatning

er unødig hårde. Men det er bagateller. En annen sak som derimot bør rettes i neste utgave er en fullstendig gal henvisning som går igjennom hele lovene. Overalt hvor det er regnskapshenvisning skjer dette konsekvent til en helt blank side. Antagelig er regnskapssiden blitt flyttet under trykningen.



Årets Forbundsting ble en rolig og hyggelig affære med stort sett gjenvalg av tillitsmennene. Wilhelm Rasmussen ble tildelt et meget vel fortjent gullmerke.



Neste nummer blir viet italienerne. Interessen for besøket er så stort at en rekke bridgeredaktører fra våre naboland kommer til Oslo og overværer landskampen. BRIDGE legger stort arbeid i å dekke kampene og neste nummer blir derfor et spesialnummer om italienernes besøk.

ET MINDRE PARTI

HÅNDLAGEDE KERAMIKKVASER
med bridgemotiver og med angivelse av
1. — 2. og 3. premie selges meget rimelig.
Vennligst be om illustrasjon og priser.

AASM. ENGENS FORLAG A.s
Postboks 801, Oslo — Tlf. 33 55 19



Nr. 6 - 1960



BRIDGE

Redaktør: William B. Herseth.

Redaksjon: Finn Myhrer, Leif Nielsen og Helge Vinje.

Faste spalter: Ranik Halle, Bjørn Larsen og Knut With.

Øvrige faste medarbeidere: Rolf B. Amundsen, Alesund, Asbjørn Baltzersen, Drammen, John Bie, Stavanger, Otto Bolseth, Bergen, Alf Gudbrandsen, Oslo, Randi Herseith, Oslo, Håkon Hoel, Harstad, Arne Hofstad, Trondheim, Bjarne Mathiesen, Alesund, Egil Rønneberg, Oslo, Oddm. Sjursen, Hamar, Kristian Svenning, Narvik og Knut Palmstrøm.

Utgis av Aasm. Engens Forlag A/S, Universitetsgt. 7, Oslo.
Postboks 801. Telefoner: 33 55 19 - 33 44 65 - 33 28 16.



Flott opplegg for det italienske bridgebesøket

Flybåret bridgerama ved alle kampene

Mens det her hjemme har regnet som himmelen skulle være åpen, har solen skinnet fra en skyfri himmel i syden og temperaturen vært deretter. Men ikke før var ferien slutt og Red. hjemme igjen før Bjørn Larsen ble kontaktet for å høre hvorledes det lå an med italienernes besøk. Og det var virkelig flotte saker Bjørn Larsen kunne fortelle om.

— Vi har nå fått definitivt beskjed om det italienske lagets sammensetning. Det blir *Belladonna*, *Chiaradia*, *D'Alelio*, *Manca* og *Siniscalco*. Lagleder blir *Angelo Tracanella*. Han er visepresident i det italienske forbundet.

— Kommer ikke Perroux, italienernes sagnomsuste leder?

— Jovisst, han kommer også. Men noe senere. Han har ikke tid til å komme til landskampen som går 19—21. august, men kommer til partureringen i Oslo 27. august. Sammen med ham kommer den siste italieneren *Forquet*.

— Hvorledes blir programmet for landskampen?

Vi starter fredag den 19.8 ca. kl. 18 og spiller til omkring kl. 24. Så

fortsetter vi lørdag omkring kl. 12 og spiller til ca. kl. 16. Neste sesjon tar til kl. 18 og varer som vanlig til omkring kl. 24. Siste sesjon spilles søndag fra kl. 12—18. Vær imidlertid oppmerksom på at programmets detaljer ikke er endelig fastsatt på det nåværende tidspunkt, slik at det kanskje kan bli noen mindre endringer i klokkeslettene men i hovedtrekkene vil landskampen bli avviklet slik jeg her har skissert det.

— Men hvorfor slutter spillet så tidlig søndag. Hvorfor spilles det ikke 2 fulle runder også denne dagen.

— Det er naturlig at et slikt spørsmål blir reist. Men saken er den at vi nok er nødt og tvunget til å avvikle landskampen såvidt tidlig søndag. SAS kan nemlig ikke påta seg å transportere bridgeramaet flyveien til Stavanger. Derfor må vi slutte såvidt tidlig at vi får tid til å ta bridgeramaet ned, pakke det og ekspedere det med postvognen i nattoget til Stavanger. For bridgeramaet skal følge italienerne og brukes ved samtlige deres kam i Norge.

— Det var et fantastisk flott opplegg. Men hvorledes kan bridgeramaet holde følge med italienerne som jo flyr daglig videre til nye kamper?

— Det greier Braathens SAFE. De kan klare slik transport fra Stavanger rundt kysten og opp til Trondheim.

— Men hvem skal klare monteringen og betjeningen av bridgeramaet. Det er ingen lett oppgave.

— Den tekniske siden av saken er i de beste hender. Otto Berggrav er forbundets tekniske ekspert. Harry Carlsen og Rolf Syvertsen er spesialister på bridgerama-servicen. Alle disse tre følger med på italienerturen og ordner Bridgeramaet.

— Det blir en hard jobb. De får nok å stå i.

— Ja, det er sikkert og visst. La oss si at spillet i Bridgeramaet slutter omkring kl. 24. Demonteringen av Ramaet tar 2—3 timer. Flyet til neste by går neste morgen. Kanskje temmelig tidlig. Det blir nok ikke så mange timers søvn for de karene.

— Men et slikt opplegg må jo koste mange penger?

— Ja, det gjør det. Under kr. 15 000.— kommer vi neppe.

— Skal jeg tippe, tror jeg nok det blir nærmere kr. 20 000.— i utgifter.

— Vi får se. På budgettet er det avsatt kr. 13 000.— til internasjonale kamper. Utenom italienerturneen har vi landskampen med Sverige i Oslo. Men arrangementet gir jo også visse inntekter. Noe blir refundert fra de lokale kretser, tilskuerinntekter blir det jo en del av i Oslo og parturneringen er forlenget sprenget av overtegninger. Vi har utvidet parturneringen til 62 par. Det er det absolutte maksimum vi kan få med. Men like fullt kommer mange ikke med. Vi kan kun beklage at plassen er begrenset.

— Du mener altså at økonomien klarer seg?



BELLADONNA —
slik De kanskje får se ham!

— Ja, det er det all grunn til å regne med.

— Hvorledes arrangeres parturneringen?

— Den arrangeres med «svans». Det vil i korthet si at de tre italienske parene ikke møter hevrandre. De norske spillerne møter selvsagt samtlige italienerne, men kommer ikke til å spille mot de spillerne som har startnummer foran og etter deres eget startnummer. Men ellers spiller alle mot alle.

— Og så tilslutt: Hvilke spillere skal representere Norge i landskampen mot Italia?

LANDSKAMPEN I OSLO 19.8—21.8:

Aslaksen—Stang Wolf, Skien Bridgeklubb.

Olaf Eide—Knut Skaug,

Gunnar Johansen—Odd Larsson, Sinsen Brigdeklubb.

FOR ROGALAND BRIDGEKRETS, 22.8:

Erik Høie—Louis André Strøm, Stavanger Bridgeklubb

Chr. Mathiesen—Jan Roth.

FOR BERGENS BRIDGEKRETS, 23.8:

Otto Bolseth—Charles Steen, Doubleton

*Gerhard Kahrs—Per Kubon, Bergens Handelsforening
Bridgeklubb*

Liv og Wilhelm Rasmussen, Bergens Bridgeklubb.

FOR GRAND BRIDGEKLUBB, ÅLESUND, 24.8:

Rolf B. Amundsen—Konrad Tømmerdal,

Hans Giørtz—Johan Peterson,

Alfred Maalø—Louis Vegsund.

FOR TRØNDELAG BRIDGEKRETS, 25.8:

Andreas Grande—Arne Voll,

Erling Wik—Magnar Øyan,

Tore Jensen—Toralf Worsøe.

ANVENDTE MELDESYSTEMER:

I Oslo, Trondheim og Stavanger: Culbertson.

I Bergen og Ålesund: Vienna.



Neste nummer:

SPECIALNUMMER FRA ITALIENERBESØKET



Skåne Bridgeförbunds 25-års jubileum

Med full rett understreket Malmöpressen det fantastiske forarbeide som gjorde Skåne Bridgeförbunds jubileumsarrangementer til en så strålende suksess. Til parturneringen var bl. a. Wohlin invitert, til lagturneringen ikke mindre enn 10 lag, hvorav bare 3 fra Skåne. Göteborg stilte opp med sine 3-ganger-på-rad svenske lagmestre, der som kjent plaserte seg som nr. 10 i Olympiaden i Turin, Stockholm møtte med sitt bylag hvor bl. a. Anulf og Karlgren deltok. Fra dansk side deltok det 2 lag, Halland og Sydöstra Sveriges Bridgeförbund møtte med hvert sitt representasjonslag og endelig skulle Norsk Bridgeförbund deltatt med 1 lag.

Allerede 12. mars utgikk invitasjonene til lagturneringen og i brev av 8. april aksepterte Norsk Bridgeförbund invitasjonen «til Deres (dvs. Skånes) jubileumsturnering 18. og 19. juni 1960. Vi vil gjerne delta med 1 lag». Omtrent 2 måneder senere mottok imidlertid Skånes Bridgeförbund følgende brev fra Norsk Bridgeförbund (datert 3. juni 1960):

Det ser dessverre ut til at vi må melde avbud til Deres jubileumsturnering den 18. og 19. ds. Årsaken er at det ikke har vært mulig for oss å kunne nominere et lag av en slik standard at det var verdig til å delta i Deres eliteturnering. Vi håper at avbudet ikke vil by på vanskeligheter for Dem og ønsker Dem lykke til med arrangementet».

Håpet om at det sene avbudet ikke kom til å by på vanskeligheter

holdt iallfall ikke stikk. Arrangørene følte seg i en lei knipe. Programmet var trykningsklart (med historikk, annonser, deltagerfortegnelser, turneringsreglement etc. var det en stor affære). Tiden var knapp. En rask avgjørelse måtte tas. Ikke var det morsomt å gjennomføre et slikt mønsterarrangement med den slagside et forfall og dermed følgende walk over runder ville bety. Og hvor skulle man på så kort tid skaffe et annet lag fra?

Jeg ante ingenting om sakens utvikling da jeg plutselig fikk sekretæren i Skånes Bridgeförbund i rikstelefon fra Lund.

— Kan du på dags varsel motta en invitasjon til å stille opp med et 4-mannslag, da vi for det første gjerne vil ha deltagelse fra Norge, Danmark og Sverige til vårt jubileum, og for det annet nødvendig vil la turneringen gå med slagside.

For å gjøre historien kort: allerede samme ettermiddag kune jeg meddele ham at Alex. Brække, Alf Gudbrandsen, Chris. Brække og jeg selv var startklare.

Takknemligere og hyggeligere verter har vi aldri hatt.

Det ble en drømmetur av en bridgereise. Noen arrangører som går utenpå Dick Nissén, Olle Johansen & Co. fines ikke. Malmö Stadsteaters elegante foyer dannet en helstøpt ramme om jubileumsturneringen. Det første syn som møtte oss var kjempebokstavene på Stadsteatrets fasade, som ikke lot noen i tvil om hvem det var som jubilerde. Og jubileumsfesten, som arrangørene hadde lagt ombord på «Alte Liebe» — en

elegant Øresundscruiser — var ikke alene fantastisk festlig fra start til slutt, men ga også deltagerne alle de fordeler som Øresundsbåtene gir sine reisende til spirituosa, tobakk og sjokolade.

Turneringen ble vunnet av Ry-mark — Welith — Carlsson — Åkeson. Einar Werner var som vanlig sannspådd da han i forhåndsmøtet i sin avis før Norsk Bridgeförbunds avbud var kjent skrev at det ville bli «en spennende konkurranse av høy nordisk klasse».

På annenplass kom de svenske lagmestrene fra Göteborg, men først etter finregning på scoren, da det norske laget hadde like mange vinnerpoeng. Turneringen ble nemlig avvirket etter 4—0, 3—1 og 2—2 beregningen og som et kuriosum kan nevnes at det norske laget hadde flest antall vunne kamper av samtlige deltagende lag. Før siste runde lå hele 5 lag med vinnerjanser idet det bare skilte 2 poeng mellom første og femtemann. Sluttresultatet ble henholdsvis 22, 21 og 21 poeng for de 3 beste lag, som delte de store premier på sv. kr. 500,—, 300,— og 200,—.

Blandt mine lagkameraters gode spill velger jeg følgende:

♠ 9
♥ Kn
♦ K Kn 5 3
♣ Kn 10 9 8 7 6 5

♠ D Kn 6 2
♥ 10 9 5
♦ D 7 4
♣ K D 3

N	
V	Ø
S	

♠ E K 10 8
4 3
♥ 8 6 3
♦ E 10 8 6
♣ —

♠ 7 5
♥ E K D 7 4 2
♦ 9 2
♣ E 4 2

Ved vårt bord skjedde det ikke noe ekstraordinært. Chris Brække åpnet som Syd med 1 hj. Jeg svarte 1 grand og Øst sa 2 sp. Brække fortsatte med 3 hj. Vest sa 3 sp. og jeg 4 kl. Øst sa 4 sp. som Brække dob-

let. Med 3 hjerterstikk i utspillet og ruterskift var beten uunngåelig.

Ved det andre bordet åpnet også Syd med 1 hj. Alex. Brække (Vest) passet og Nord sa 1 grand. Alf Gudbrandsen sa ganske uforstyrret pass og nå gikk Syd i fellen. Han satset på sine 7 stikk i hjerter og kløver og hoppet rett i 3 grand. Gudbrandsen var fremdeles fullstendig passiv! Han vocket seg vel for å doble. for 4 kl. er jo billig for Nord-Syd.

Utspillet var spar E og da Alex Brække påpasselig avblokkerte sine sparhonnører, ble det 7 stikk på nordmennene som dermed vant spillet begge veier.

Mot Stockholmerne forekom et meget interessant svingspill.

Alle i sonen. Vest gir.

♠ 9 5
♥ E D 8 7 4 2
♦ E D 6
♣ K 5

♠ K D Kn
7 6 4 2

N	
V	Ø
S	

♠ 10 8 3
♥ 6 5 3
♦ 10 9 7 3
♣ E 7 4

♠ E
♥ Kn 10
♦ K 8 4 2
♣ D Kn 10 9 6 2

Begge Vestspillerne (Pelle Nygren og Alex. Brække) åpnet med 3 sp. Hva skal Nord melde?

Molin (Gunnar Anulfs partner het Molin — ikke Wohlin) meldte 4 hj. og dermed er det klart at Syd med 2 hjerterhonnører til makkers tydelig indikerte langfarve legger kontrakten i 6 hj.

Ved vårt bord avga jeg Viennameldingen 3 grand som viser en hånd av grandåpnings styrke, og Chris Brække la da kontrakten lett og elegant i 6 kl. etter å ha sjekket opp antall ess. Med hj. K i saks sto kontrakten.

Mot 6 hj. kom det spar ut. Spilleren fortsatte med hj. Kn som Alex. Brække øyeblikkelig dekket med

kongen. Dermed sto spilleren overfor følgende valg: Hva skal han gjøre med Nord's spartaper? Skal han spille på at hj. 9 sitter annen? Eller skal han spille på 3—3 sids i ruter? og kaste spar på fjerde ruter. Han spilte på rutersjansen og gikk bet.

Da Jan Wohlin fikk seg Nord-Syds kort forelagt, sa han:

Når kløver ikke kommer ut betyr det at denne fargen sitter jevnt siden ikke motparten spiller på stjeling. Det betyr at Vest må ha minst 2 kløver. For å åpne med 3 spar i sonen må han ha 7-kortfarge. Ergo har Vest bare 4 røde kort. Har han 3 ruter må hj. K sitte singel. Det betyr at Øst i tilfelle har hj. 9 fjerde og da kan spillet ikke vinnes. Syd har derfor bare 1 sjanse: At Vest har hj. K 9 double!

Ja, den Wohlin! Han kan den kunst å analysere!

♠ E Kn 10 9 7 6 4
♥ D 3
♦ 6 5 4
♣ 9

♠ D 6
♥ Kn 10 8 7
♦ D 3
♣ K D Kn 6 5



♠ K 2
♥ K 5 4 2
♦ 10 8 7 2
♣ 8 4 3

Som Nord åpnet jeg med 4 sp. i tredjehånd. Øst doblet og motparten tok sine 5 stikk. Spillet så tapt ut fordi Nord-Syd alltid har 3 stikk i ruter eller kløverkontrakt (2 i spar og 1 i hjerter). Og 4 hj. er alltid bet hvis motparten tar 2 sparstikk i starten og skifter til kløver. Ingen kan da nekte Syd stikk for hj. K og Nord stjeling for hj. D medmindre fargen toppes første gang den spilles. Men det gir motparten 2 hjertesstikk, så det hjelper like lite.

Alex. Brekke var imidlertid mann

for å få hjem 4 hjerter. Meldingene gikk slik:

Nord Øst Syd Vest
3 sp. D — 4 hj.
og Nord startet med kl. 9 som ble stukket med esset på bordet. På 4 runder ruter forsvant Vests 2 spartapere, og at Nord stjal fjerde ruter med hj. 3 spilte ingen rolle. Han fortsatte med sp. E som Vest stjal med hj. 7. Så fulgte hj. Kn, Nord måtte på med Damen og Øst stakk med esset. Brekke fortsatte med kløver til Kongen og kløver tilbake til tieren. Så stjal han Østs siste spar og stillingen er:

♠ Kn 10 9
♥ —
♦ —
♣ —

♠ —
♥ 8
♦ —
♣ D Kn

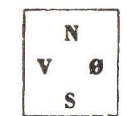


♠ —
♥ K 5 4
♦ —
♣ —

Brekke har 9 stikk og det tiende må han få for hj. 9.

♠ D 10 5 4 2
♥ 5
♦ K Kn 9
♣ K 10 8 2

♠ Kn 6 3
♥ E 8 2
♦ E 8
♣ D Kn 9 7 3



♠ K 7
♥ K D Kn 7 6 4
♦ D 10 7 4
♣ 5
♠ E 9 8
♥ 10 9 3
♦ 6 5 3 2
♣ E 6 4

Ved begge bord ble kontrakten 4 hj. hos Øst. Ved vårt bord gikk spilleren bet, mens Alfred Gudbrandsen vant spillet.

Utspillet var hj. 3, blindemann la hj. 2 og da Nord la hj. 5 var Gud-

Arne Hofstad:

Norgesmestrene i aksjon!

Etter omtrent halvspilt runde fredag kveld kunne man merke at noe spesielt var i gjære. Tilskuerne flokket seg rundt et bord midt i salen, og snart var det en kompakt mur som sto nesten oppå hverandre, de bakerste på stoler for å få et glimt ned i gryten. En utenforstående ville hatt vanskelig for å skjønne hva det dreide seg om. Ved dette bordet satt nemlig to helt ukjente par, som ingen ambisjoner og ingen sjanser

hadde til mesterskapet. De følte seg tydeligvis litt beklemte over den uventede oppmerksomhet.

Men for oss som med spenning fulgte tvekampen mellom trondheimerne Toralf Worsøe—Tore Jensen og stavangerne Erik Høie—Louis Strøm, var forklaringen enkel. Ved det bordet skulle topp-parene møtes *to runder senere*. Publikum stilte seg opp en halv time i forveien, for å få se denne runden som kanskje skulle av-



brandsen klar over at hjerterne satt 3—1. Han fortsatte med ruter til esset og ruter tilbake. Nord stakk med ru. K og Gudbrandsens analyse var følgende:

Det er 4 muligheter:

A) Sparretur. Da motparten underveis har meldt og støttet hverandre uten at spar kom ut, må Syd plaseres på sp. E. Ergo må sparspillet få løpe til Knekten. Selv om hjerter kommer i retur, beholder bordet hj. E til stjeling av ruter-tapen, og kontrakten er hjemme.

B) Fortsetter Nord med ruter, vinnes spillet hvis ru. Kn sitter tredje eller en eventuell ruterfinesse lykkes slik at Vest i begge tilfelle blir klar 2 spartapere.

C) Fortsetter Nord med liten kløver kommer Syd inn på esset. Han fortsetter best med trumf. Spillet må da baseres på at kløverhonnørene sitter fordelt og kl. D får løpe hvis Nord ikke dekker med kongen. Øst blir da klar en spartaper. Neste kløver stjeles av Øst og så dekkes den siste rutertapen med Vests siste trumf. Og kl. Kn gir avkast for sp. 7.

D) Fortsetter Nord med kl. K og liten kløver, må spillet baseres på ru. Kn tredje som nevnt under B).

Flott gjort å ta alle disse variantene ved bordene! Ikke noe rart i at Sydsvanska Dagbladet premierte spillet, som månedens beste spill i Malmø.

Resultatet:

1. Lag Rymark, Skåne	22 p (183—112)
2. Lag Kamras, Göteborg	21 p (141—108)
3. Lag Herseth, Oslo	21 p (156—132)
4. Lag Holmgren, Skåne	20 p (129—103)
5. Lag Anulf, Stockholm	20 p (145—130)
6. Lag Sjøberg, Halland	17 p (132—132)
7. Lag Dahlquist, Sydøstre	17 p (119—155)
8. Lag Andersen, Kjøbenhavn I	16 p (132—146)
9. Lag Hallén, Skåne	13 p (101—150)
10. Lag Dahl, Kjøbenhavn II	13 p (111—181)

gjøre mesterskapet. På dette tidspunkt ledet trønderne, etter å ha tatt igjen Stavangerparets forsprang fra formiddagsrunden. Men ledelsen var ikke større enn at en god runde kunne gi Høie—Strøm tetplassen igjen.

Da signalet gikk for bytting, tok stavangerne og Tore Jensen straks plass ved bordet. Worsøe ble litt forsinket, og i mellomtiden ble tilskuermassen om mulig ennå mer kompakt. Nå er jo Worsøe ikke akkurat den slankeste bridgespiller vi kjenner, så det var en absolutt umulig oppgave han sto overfor. Han kunne simpelthen ikke komme frem til stolen. Men den gode Torolf visste råd. Han stilte seg bakerst i køen og sa så høyt at alle snudde seg: «Hva er det som foregår her, da?» Han fikk vite det.

Spenningen var til å ta og føle på, da første spill ble tatt ut av mappen:

Jensen

♠ E K Kn 2
♥ E K Kn
♦ K 6 4
♣ 7 4 2

Strøm

♠ 9 8 7 6 3
♥ 10 4 3
♦ E 9
♣ D 10 6



Høie

♠ D 10
♥ 8 7 5
♦ Kn 10 8 5
♣ E K 5 3

Worsøe

♠ 5 4
♥ D 9 6 2
♦ D 7 3 2
♣ Kn 9 8

Sone: alle. Giver Vest.

Meldingene var av den smertefri sorten, Jensen åpnet i annen hånd med 1 grand som ble passet rundt. Høie syntes vel at «noe måtte gjøres», og startet ukonvensjonelt med ruter 10. Liten kom fra bordet, Strøm la nieren, og Jensen stakk med kongen. Det første stikket så jo unektelig litt rart ut. Ikke var det sannsynlig at Høie spilte ut ti-eren hvis han hadde bare småkort ved siden av, og heller ikke fra E 10

x x. Følgelig måtte han ha knekten. Og på kortere tid enn det tar å lese dette, hadde Jensen sitt svar på bløffen klar, og ruter 4 lå på bordet. Det var det kort i verden Høie minst hadde ventet, og han tok en drøy pause før han la femmeren. Jensen la kaldt bordets treer (!) og fra Strøm kom Esset elskverdig seilende.

Hvis Strøm nå finner skiftet til kløver, får Jensen bare 8 stikk. Men han spilte spar, og dermed var det gjort. Jensen stakk opp med Esset, tok for håndens tre hjerterhonnører, spilte ruter til bordets dame, og innkasserte hjerterdamen. Under alt dette hadde Strøm hatt valget mellom å blanke kløverdamen eller ofre to av småkortene i spar. Han valgte galt, hvorpå Jensen toppet sparene. Damen falt, og Jensen fikk det tiende stikket på spar 2 (!). Scoren på dette spillet var hele 58 mot 4 i trøndernes favor.

I fredagens aller siste spill — nr. 70 den dagen — møtte vårt topp-par «naboene» Målø—Vegsund fra Ålesund. Det er jo ikke akkurat noen smågutter, de har deltatt i en rekke NM-finaler både for lag og par, og har også representert landet i internasjonale oppgjør. Her se De Toralf Worsøe i aksjon mot dem:

Målø

♠ Kn 3
♥ K Kn 10 6 3 2
♦ 9 8
♣ 10 6 3

Worsøe

♠ E K 10
9 5 2
♥ E D 5
♦ E D 4 3
♣ —



Jensen

♠ 7 6
♥ 9 4
♦ 7 6 2
♣ K D Kn
9 5 2

Vegsund

♠ D 8 4
♥ 8 7
♦ K Kn 10 5
♣ E 8 7 4

Øst gir. Ingen i faresonen. Worsøe var havnet i hardmeldte 4 spar, og Målø startet med hjerter. Det kan neppe kritiseres selv om det

er uheldig i dette tilfelle. Worsøe fikk Damen, trakk en trumfhonnør, og deretter hjerter Ess og en liten til bordets siste trumf. Men Vegsund veltet opplegget ved å overtrumfe. Han fridde seg med kløver Ess, som Worsøe stjal. Så ble motpartens trumf trukket ut, og stillingen var:

♠ Ingen
♥ K 10 6
♦ 9 8
♣ 10 6

♠ 10 9 5
♥ —
♦ E D 4 3
♣ —



♠ —
♥ —
♦ 7 6 2
♣ K D Kn 9

♠ Ingen
♥ Ingen
♦ K Kn 10 5
♣ 8 7 4

Worsøe fortsatte med ruter Ess og en liten. Vegsund kom inn, og måtte enten spille kløver til bordet, eller gi spilleren det tiende stikket for ruter Dame. Ser De betevarianten? Hvis Vegsund avblokkerer med ruter 10 eller Knekt på Esset, kan han la makker beholde annet ruters.akk. Han kan så fri seg med hjerter, og Worsøe må tape ytterligere to ruterstikk. Denne situasjon kan spilleren forhindre ved å spille en liten ruter først istedenfor Esset. Men nå har vi forlenget forlatt den praktiske bridge og gått over til skrivebordsproblemer.

Til slutt vil jeg referere det spillet som etter min mening var det vakreste Norgesmestrene leverte:

♠ E K D
♥ 10 9 5 4
♦ K 10 9 8 3
♣ 5

Worsøe

♠ Kn 9 2
♥ 2
♦ E 7 6 5 2
♣ K Kn 7 6



Jensen

♠ 8 7
♥ E D Kn
8 7 6 3
♦ —
♣ E 10 4 3

♠ 10 6 5 4 3
♥ K
♦ D Kn 4
♣ D 9 8 2

Nord gir, alle i faresonen.

Nord åpnet med 1 ruter, og Jensen hoppet til 2 hjerter. Den gikk rundt til Nord, som fant på å melde 2 spar. Jensen viste sin sekundærfarge med 3 kløver, og Syd opptrådte for første gang med 3 spar. Nå syntes Worsøe at det fikk greie seg, og doblet. Vennligst bemerk meldingene, de har stor betydning for det senere spill.

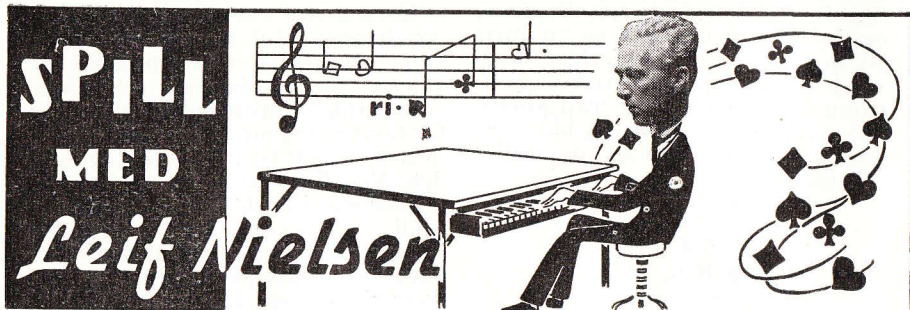
Jensen startet med hjerter Ess, men ble jo ikke særlig klok av makkers single toer. Han skiftet til kløver Ess, og Worsøe fulgte på med kongen!! En rask optelling fortalte Jensen at den kunne ikke være singel. I så fall måtte Worsøe etter meldingene ha fire kort i hjerter, og da ville han selsøgt støttet Jensens hoppmelding. Heller ikke kunne kløver Konge være styrkekast, Damen lå jo på bordet. Følgelig var det bare én mulig forklaring, Lavinthalsignal som ba om hjerterstikk. Dermed var møllen igang. Hjerter til stjeling, ruter til stjeling osv. Ja takk, 800 i bet.

Hvis De har lyst på å bli Norgesmester selv, er det sann De bør gjøre det.

♠ ♥ ♦ ♣

Oslo Krets får nytt spillelokale

Oslo Krets innvier sitt nye spillested — Bankfunksjonærenes Hus i Industrigaten 36 — med en morsom enkeltmannsturnering lørdag og søndag 16. og 17. september. Lørdag aftener serveres en enkelt rett til en rimelig pris og deretter blir det dans. Kort sagt, en kosekveld lørdag som innvielse av de nye lokalene. Enkeltmannsturneringen er åpen og Jormann mottar anmeldelsene.



Spill fra N.M. for par

Vi begynner like godt med spill nr. 1 fra 1. runde, det er motspillet som interesserer, ikke å bete kontrakten, det går ikke, men i parkonkurranser er, som bekjent, hvert eneste stikk viktig.

♠ 10 5
♥ K 9 4
♦ E K 4 2
♣ E 10 6 4

♠ E Kn 9 8
6 4 2
♥ D 7 6
♦ Kn 7 6
♣ —

N	
V	Ø
S	

♠ K 3
♥ E Kn 10 2
♦ 10 8 3
♣ K D 8 5

♠ D 7
♥ 8 5 3
♦ D 9 5
♣ Kn 9 7 3 2

Nord gir, ingen i faresonen.

Nord åpner, men kontrakten blir rimeligvis 4 spar hos Vest. N—S må her passe på å ta sine 3 stikk med en gang, ellers forsvinner en taper hos Vest, det hele ser ved første øyekast svært enkelt ut, men Nord har i

virkeligheten noe å tenke på etter å ha tatt sitt første ruterstikk: har makker ruter dame? og har han i tilfelle bare 3, eller har han hj. dame, med andre ord: Skal det fortsettes med ruter eller skal det skiftes til hjerter, eller den tredje mulighet at man skal sikre seg stikk for kløveress før vest kan få kastet sin eventuelle singelton på hjerter? Uten å bruke dette spill til inntekt for noe melde- eller spillesystem, er det tydelig at motspillet her er enklest for de som bruker Vienna's kløveråpning og styrkekast (Syd kaster styrke, da han vet at Nord ikke kan ha mere enn 4 ruter) — eller for de som bruker omvendte styrkekast — uansett meldesystem, i siste tilfelle legger syd først ruter 5, nord fortsetter med ruter konge og ruter 9 kommer fra syd, nå vet nord at syd bare har ruter dame igjen (han kan ikke ha knekten, da legger han ruter 9 først) og nord fortsetter trygt med ruter for 3. gang. Hvis syd har hjerter dame, kan han legge svakhet i ruter. Spillet er i alle tilfelle instruktivt for å oppnå presisjon i motspill.

I dette spillet foregikk det meget rart:

♠ K D 8 7
♥ —
♦ E K D 7 2
♣ D 8 7 5

♠ 10 5 4 3 2
♥ E K D
9 7 5
♦ 10
♣ K

N	
V	Ø
S	

♠ E
♥ Kn 10 8
6 4 3
♦ Kn 6 5
♣ 10 4 3

♠ Kn 9 6
♥ 2
♦ 9 8 4 3
♣ E Kn 9 6 2

Syd gir, ingen i faresonen.

Man kan lett tenke seg at kontraktene var meget forskjellige ved de forskjellige bord, stort sett var det Ø—V som ble spillere, og kontraktene var gjerne 4 og 5 hjerter med 5 eller 6 trekk som resultat, og nesten alle var dobbelt, flere endog redoblet, så de N—S par som dobbelt 4 hjerter og sørget for å få sine 2 stikk fikk 14 poeng (32 var midtels), og det var de fornøyd med. Enda bedre var det å melde 6 ruter eller kløver, 1 bet ga god score, for ikke å snakke om de som bare meldte 5, og fikk sine 5 trekk. Toppen fikk imidlertid det par som meldte 6 kløver og toppet kløverfargen, det ble uforskyldt 0 poeng på det stakkars Ø—V-par som spilte mot.

Igen et spill, hvor motspillet var avgjørende:

♠ Kn 9 7 4 2
♥ Kn 10 6 3
♦ E 9
♣ 5 4

♠ E K
♥ 8 7
♦ 10 8 7 6
5 3
♣ 10 3 2

N	
V	Ø
S	

♠ 6
♥ D 5 4 2
♦ K Kn 2
♣ E Kn 8 7 6

♠ D 10 8 5 3
♥ E K 9
♦ D 4
♣ K D 9

Nord gir, N—S i faresonen. De fleste kom i sparkontrakt, Ø

—V var med og meldte ruter, endel helt opp til 5 ruter, som stamp etter 4 spar, soneforholdene var jo gunstige, men flere gikk 4 bet (700), og da var det slutt med lønnsomheten, og mere enn dette fikk bare de par (og det var flere) som fikk 4 spar dobbelt, og fikk kontrakten. Vi fikk merkelig nok ren toppscore på å bete 4 spar. Som vest spilte jeg ut spares etterfulgt av kongen, da jeg foreløpig ikke kan se hva jeg skal skifte til, og nå er det viktig at øst kommer med styrkekast i ruter, hvis ikke et ruterstikk blir etablert nå, er det en enkel sak å vinne kontrakten, da nord's ruter taper ellers forsvinner på en av syd's kløverhonnører, så enkelt var det å få toppscore i dette spillet.

Så tar jeg med et spill hvor kontrakten var 3 grand hos de aller fleste. Den ble som regel vunnet (de som gikk bet fikk bare 7 poeng), men både spill og motspill var meget forskjellig, og spillet er virkelig interessant hvis nord er spiller, og øst spiller ut spar. Her er kortene:

Vest gir, Ø—V i faresonen.

♠ E 7 5
♥ 6
♦ E K 8 6 4 2
♣ K 8 3

N	
V	Ø
S	

♠ K Kn 8
♥ E 9 3 2
♦ 7 3
♣ E 9 7 4

♠ 10 9 6 4 3
♥ D 10 8
♦ Kn 10 5
♣ D 10

♠ D 2
♥ K Kn 7 5 4
♦ D 9
♣ Kn 6 5 2

Øst spiller altså ut spar, og nord må prøve spardame, den holder ikke, og det hele ser temmelig håpløst ut. I praksis setter man i gang med ruterfargen, og håper at det skal hende noe, og det har det lett for å gjøre i et slikt spill, på 6 ruterstikk er det ikke lett for øst, og hvis han er så snill å kaste fra seg 2 spar, begynner sjansene for å vinne kontrakten å bli store. Den morsomste spillemåten, som slett ikke

er unaturlig, er vel å håpe på begge de uteværende ess hos vest, og 5 sparer hos øst (uten denne fordeling bør det alltid bli bet). Vi holder altså igjen spares til 3. gang, og spiller straks hjerter. Hvis vest, som stikker hjerterknekt med esset, prøver å være «lur» og spiller liten kløver, lurer han bare seg selv, idet nord setter i kløverkonge, og det 9. stikk er etablert.

Det neste spillet er ikke av særlig interesse i en lagkamp hvis man har nøyet seg med å melde utgang, men i en parturering blir det meget stor forskjell på scoren om man får 5 eller 6 trekk. Ja, men det er da ikke noe vanskelig å få 6 trekk hvis ikke ruter kommer ut, vil man si. Nei, vel — men ved flere bord kom kløveress ut, flere vest'er, som straks så den fine tilpasningen, var mest interessert i at kortene ikke skulle sitte for pent, da Ø—V i dette tilfelle ville gått glipp av en sekser. Ved flere bord ble det altså ikke spilt slik: Kløveress ble stukket på bordet, trumf spilt 1 gang, deretter hjerterknekt som nord dekket med kongen, trumf ble spilt for annen gang, deretter hjerter ti, som syd stakk med spardame, og kløverkonge kom nå, denne måtte stikkes på bordet, og spilleren var låst fast, så han måtte avgi et ruterstikk. Hvis vest stjeler sin annen kløver straks, er det en enkel sak å få 12 stikk, og det ville ha gitt 20 poeng mer. Her er kortene:

♠ 9
♥ K 9 4 2
♦ Kn 9 6
♣ E Kn 9 3 2

♠ E K 6 5 2	N	♠ Kn 7 4 3
♥ Kn 10 6	V	♥ E D 8 7 3
♦ D 8 5	Ø	♦ E 10 4 3
♣ 10 4	S	♣ —

♠ D 10 8
♥ 5
♦ K 7 2
♣ K D 8 7 6 5

Her kommer et av de riktige små spill, kontrakten var enten 1 grand hos N—S, eller 2 spar fra Ø—V:

♠ 8 3
♥ 8 7 2
♦ 9 8 7 2
♣ K Kn 9 5

♠ K Kn 9 7	N	♠ D 10 4 2
♥ 4 3	V	♥ E D 10 6
♦ E 10 6 5	Ø	♦ Kn 3
♣ 8 7 4	S	♣ D 6 3

♠ E 6 5
♥ K Kn 9 5
♦ K D 4
♣ E 10 2

Syd gir, ingen i faresonen. Hvis syd spiller 1 grand, spiller vel vest ut spar. Vi holder igjen 1 gang, og får da peiling på at denne fargen er fordelt 4—4. Hvilken farge skal vi nå fortsette med? Den enkleste er vel å fortsette i spar, og la motparten velge fortsettelsen, men ruterfargen, som vel er den tynneste av dem, gir i virkeligheten gode sjanser, den kan sitte fordelt 3—3, eller en av de små honnører kan sitte annen (som her), fordelene ved å spille ruter er også at motparten kommer i kastevanskeligheter, og har vanskeligheter med angrep i de andre farger. Det var rimeligvis ikke mange som fikk 1 grand, men rarer var det at ikke flere klarte å bete 2 spar-kontrakt, som regel spilt av vest (etter opplysende dobling av øst). Ruter 9 var et naturlig og vanlig utspill, vest stakk og spilte best ruter igjen for å kunne bli kvitt en kløvertaper på ruterti. Det eneste syd nå har å gjøre er å spille kløvertø, som nord stikker og returnerer kløverknekt.

I neste spill var det mange som fikk stor score:

♠ E K D
♥ 10 9 5 4
♦ K 10 9 8 3
♣ 5

♠ Kn 9 2	N	♠ 8 7
♥ 2	V	♥ E D Kn 8
♦ E 7 6 5 2	Ø	♦ 7 6 3
♣ K Kn 7 6	S	♣ —

♠ 10 6 5 4 3
♥ K
♦ D Kn 4
♣ D 9 8 2

Kristen Mørland:

Sørlandsbrev

Det er ikke så ofte jeg leser noe om bridgen fra Sørlandet, og derfor falt det meg ihu å sende noen linjer for å vise at vi lever. Og at det spilles ganske mye bridge også her i Aust-Agder er sikkert og visst, selv om kvaliteten ikke alltid er den beste. Imidlertid har vi det moro ved kortbordet, og noe av sporten synes å være at de såkalte «ringrevene» forsøker å legge feller for sin ærede motpart.

Det er et par slike spill fra en pågående sommerturnering i Arendal som jeg har lyst til å berette om — og ettersom det var meg selv som ble lurt begge gangene vil sikkert ingen ta det fornærmelig opp.

Som Nord spilte jeg 3 grand på følgende kort:

♠ x x
♥ K x x
♦ E D Kn x x
♣ 9 8 x

♠ Kn x	N	♠ K 10 x x
♥ D Kn 9 x x	V	♥ 10 x x
♦ x x	Ø	♦ 10 x x
♣ E D x x	S	♣ x x

♠ E D 9 x x
♥ E x
♦ K x
♣ K Kn 10 x

Vest hadde vært inne med en hjertermelding på to-trinnet. Ellers



Nord gir, alle i faresonen.

Det ser ikke så svært galt ut at N—S kommer i 4 spar, men det ble doblede bet'er, 3 par gikk 4 fire doblede bet'er — 1100 — det er ikke så vanskelig motspill heller, hjerter to kommer ut, og så begynner stjelingen. Vinnerparet Jensen—Worsøe var et av de parene, som fikk — 1100, tiltross for at kontrakten var på nord's hånd, og da er det ikke lett å finne frem til presist spill, men her var Lavinthal til god hjelp. Jensen spilte ut hjerter og fortsatte med kløveress. Da Worsøe hadde god peiling på nord's fordeling, og ihvertfall så viktigheten av fortsettelse i hjerter, la han likegodt kløverkonge på øst's ess, dette kunne ikke misforstås, og stjelingen frem og tilbake var i full gang.

Tilslutt et morsomt spill med mange varianter:

Øst gir, ingen i faresonen.

♠ Kn 3
♥ K Kn 10 6 3 2
♦ 9 8
♣ 10 6 3

♠ E K 10 9	N	♠ 7 6
5 2	V	♥ 9 4
♥ E D 5	Ø	♦ 7 6 2
♦ E D 4 3	S	♣ K D Kn 9
♣ —		5 2

♠ D 8 4
♥ 8 7
♦ K Kn 10 5
♣ E 8 7 4

Det er selvfølgelig 4 spar som er den interessante kontrakten, det var flere par som fikk kontrakten, men det var for det meste motspillet som klikket. Plassen tillater ikke gjennomgåelse av alle varianter, men det er virkelig interessant å gjennomgå spillet med de forskjellige utspill (også spar), for etterhvert å oppdage alle de pussige situasjoner både spilleren og motspillerne stadig befinner seg i.

ingen meldinger fra motparten.

Øst spilte ut hjerter 10 som blindemann stakk med Esset. Derpå 2 ganger ruter, og alle fulgte. Da det var en parturnering hvor overstikkene teller, valgte jeg så å forsøke kløverfargen. Jeg spilte 8eren og lot den gå. Vest tok et øyeblikks betenkningstid — stakk så med esset (!) og returnerte hjerter D. Denne måtte jeg stikke av hensyn til inntaket, og jeg så at jeg hadde ni strake stikk.

Men så var det lurifaksen med Vests kort tok helt «drøbln» på meg. På mine tre stående rutere kastet jeg 3 spar hos blindemann etter at Øst hadde kastet 2 ruter og en liten spar. Uten å nøle kastet Vest så 2 små kløver og en liten spar.

Som man ser ville jeg fått 12 stikk hvis jeg hadde tatt sparfinessen og toppet kløveren, men — Sic transit gloria — jeg spilte kløver og da Øst fulgte tok jeg finessen igjen og Vest innkasserte beten uten tegn til å vise skadefrohet.

Motspillet var selvsagt risikabelt i en parturnering, da jeg med annet motspill ikke kunne vinne mer enn 9 stikk, men ikke desto mindre var det så fantasifullt at det er av de bunnspill jeg aldri kan ergre meg over.



Det andre motspillet jeg fikk mot meg kom noe senere på kvelden, og da makker og jeg hadde inntrykk av at vi ikke hadde spilt særlig godt — var jeg på jakt etter poeng. Spillet må derfor bedømmes ut fra dette.

Kortene var:

♠ x x ♥ E x x ♦ Kn 10 x ♣ E K D Kn x	<table border="1" style="margin: auto; text-align: center; border-collapse: collapse;"> <tr><td>N</td><td></td></tr> <tr><td>V</td><td>Ø</td></tr> <tr><td>S</td><td></td></tr> </table>	N		V	Ø	S		♠ D Kn 9 8 ♥ x x x ♦ x x x ♣ x x x	♠ K 7 x x ♥ K D x ♦ E D x x ♣ x x
N									
V	Ø								
S									

Min makker Syd åpnet med 1 ruter og jeg meldte ukonvensjonelt 2 grand som min makker høynet til 3 grand.

Øst spilte ut spar D — liten hos blindemann, hvorpå Vest stakk med Esset og returnerte 2eren (!). Blindemann burde kanskje lagt liten som sikkerhetsforanstaltning, men så var det dette med parturnering og overstikk igjen da. Jeg fant ut i min visdom at Vest sansynligvis hadde Esset annet, og valgte ikke å blokere hvis Øst eventuelt måtte ha kløverhold. I og for seg en habil tankegang, bare ikke

Hvis nå ruterkongen satt hos Øst ville jeg få 12 stikk, mens 11 vel måtte være opplagt selv om kongen satt galt — tenkte jeg da!! Jeg tok straks ruterfinessen — kongen satt galt — og jeg fikk meg en stokk i livet da spar-10 kom i retur og holdt meg nede på 9 stikk mens de fleste hadde fått 10. Den eneste trøsten var at 2 par hadde forsøkt seg på momp i kløver med 1 bet som resultat.

Ja, slik får man det når man er dum og ikke beregner sitt publikum!



Mens De først har Sørlandet på tråden vil jeg gjerne gi Tromøy Bridgeklubb et kompliment for initiativet med å arrangere en sommerturnering over 6 spillekvelder i Arendal. Dette på toppen av at klubben samtidig satte igang en pokalturnering som skal gå over 3 år.

Men et ennå større kompliment vil jeg gi til det nye makkerparet Eyvind Sætra, Grimstad og Jon Pedersen, Øyestad som vant den første pokalkampen og 2 spillekvelder av sommerturneringen. Tre strake seire på rad vitner ikke akkurat om tilfeldigheter.

Takk for praten.

Kristen Mørland



W. B. Herseth

Neapolitanerkløveren

Forsvaret mot kløveråpningen

FEMTE ARTIKKEL I SERIEN OM ITALIENERNE OG DERES SYSTEMER

Forsvaret mot italienernes meldesystem skulle etter planen ha avsluttet serien om kløveråpningen. Av hensyn til italienernes turne i Norge, har vi imidlertid tillatt oss å skyve den frem, slik at våre lesere — enten de er tilskuere eller aktive deltagere i italienerkampene — skal kunne ha et grunnlag for å se hvorledes man kan ta kampen opp mot italienerne.

I og med at italienernes systemer praktisk talt er ukjente for deres motstandere, er det ingen tvil om at de på mange måter har hatt et lett spill. Det er ikke lett å bygge opp et godt forsvar mot systemer som man ikke kjenner — i særdeleshet når det dreier seg om gode systemer. Improvisasjon er en kunst, men improvisasjonens kunst behersker de færreste. at motstanderne ikke har kjent systemet godt nok til å kunne sette inn Derfor er det ganske klart at italienerne har hatt den indirekte fordelten de hardeste motstøtene.

Utgangspunktet for opplegget av det beste forsvaret ligger i den opplysningen som kløveråpningen gir. Det er 40 poeng tilsammen i et spill, og av disse 40 annonserer åpneren (med uhyre fordelingsinntak) at han sitter med minst 17. Selv med en temmelig tynn makker er det klart at kløveråpnerens side må forutsettes å beherske majoriteten av honnørstyrken i spillet. Derfor vil man fort lære seg til å ha respekt for kløveråpningen. Men fordi om man har respekt, betyr ikke det at man skal miste motet. Kløveråpningens handicap er det faktum at hverken åpneren eller hans makker viser ekte farger eller fordeling i første meldrunde. Motpartens sjanse ligger derfor i å bringe meldingene så høyt som mulig så fort som mulig. Med andre ord forsvaret bygger sin kamp på fordelingsstyrke, og det er ikke tvil om at prinsippene for defensive hoppmeldinger må i støpeskjeen, hvis man skal ha håp om å kunne skape et effektivt forsvar mot Neapolitanerkløveren når fordelingsmulighetene er til stede. Culbertsons gamle teorier om 3½ honnørstikk og minst 6-kortfarge duer ikke lenger, fordi motstanderne praktisk talt aldri vil kunne påregne å få slike kort når kløveråpneren alene holder nesten 50 pst. av honnørstyrken.

Grunnlaget for forsvaret må derfor bli *fordelingsstyrke* og taktikken er klar nok: *Hurtigst mulig høyt opp*. Da først blir det vanskelig for kløveråpneren og hans makker å skulle finne frem til den beste kontrakten. Ofte vil det kunne bli litt av en famling i mørke.

Den som først var klar over hvorledes Neapolitanerkløveren skulle nøytraliseres var Swarc — vel den mest lovende av Frankrikes unge garde av

toppspillere. Under deklarasjonen av sine forskjellige meldesystemer, hørte jeg til min overraskelse Swarc meddele Chiaradia at «mot dere (dvs. Forquet og Chiaradia) bruker min makker og jeg *svake fordelingspregede hoppmeldinger*, men mot Avarelli og Belladonna bruker vi hoppmeldingene som sterke meldinger.» Det var i Oslo 1958 hvor Frankrike slo Italia. I Palermo 1959 ble Swarc og hans makker ikke satt inn før i annenrunde da kampen allerede avr tapt med 39—1 i Italiensk ledelse.

Ved å reservere opplysende dobling for så sterke hender (minst 16 honnørpoeng) at man virkelig kan ta kampen opp med kløveråpneren, blir alle andre defensive meldinger fordelingspregede. *Det er ikke lenger spørsmål om honnørpoeng, men spillestikk.* Avgi ikke en defensiv melding med 5-3-2 fordeling selv om De har mange poeng, hvis ikke selve fargen er meget solid. Med 5-4-2-2 eller 5-4-3-1 fordeling bør de derimot være kjappere til å gå inn i meldingsforløpet og med 5-5-2-1 og 6-4-2-1 eller mere outtrerte fordelinger bør De melde såsandt De kan finne den minste unnskyldning for å bryte inn. Hele poenget er jo at Deres stjelestikk vil kunne drepe motpartens honnørstyrke, det er grunnlaget for Deres aksjon.

La oss belyse saken ved noen eksempler:

Motparten åpner i alle nedenfor nevnte eksempler med 1 kløver og så er spørsmålet hva De bør foreta Dem.

Eksempel 1:

♠ D Kn 5, ♥ E 2, ♦ K 10 8 5 3, ♣ D 7 4 .

Si pass. Den honnørstyrken De har egner seg jo avgjort for forsvar. Den spillestyrken De har med denne dårlige fordelingen er altfor liten. Vel har De 12 poeng, men De er jo småguttene mot åpnerens 17. Og nestemann sitter ferdig med klubben hvis hans kort gir ham sjanse til dobling.

Eksempel 2:

♠ K D 10 8 5, ♥ 4, ♦ 9 6 3, ♣ D Kn 10 3.

Meld 1 spar. Her har De vesentlig ferre poeng, men langt flere spillestikk. Og Deres hånd er lite verd i forsvar, men gir stikk i sparkontrakt. Meldingen 1 spar vil også kunne skape vanskeligheter for motparten, mens meldingen 1 ruter ikke gjør mye skade.

Eks. 3:

♠ 9, ♥ 8 4, ♦ E 8 5 4, ♣ D Kn 10 7 6 2.

Meld 2 kløver. Det viser at De har en ekte kløverfarge og at De er god nok til å spille er 2-trekkskontrakt. Hadde kløverfargen vært 7 kort skulle De ha hoppet til 3 kløver.

Eksempel 4:

♠ 5, ♥ K D Kn 7 5 2, ♦ D Kn 8 5 4, ♣ 8.

Hopp til 3 hjerter. Her har De virkelig sjansen til å ødelegge hele melodien for motparten. Med en ruter mindre melder De 2 hjerter.

Riv opp meldingene, hvis fordelingen tillater det, blir altså slagordet mot Neapolitanerkløveren. Med honnørsterke kort dobler vi som allerede nevnt. Det viser minst 16 honnørpoeng — altså omtrent samme styrke som åpneren og med den strategisk gode posisjon at doublerens honnører med all sannsynlighet sitter bak åpnerens sterke hånd. Makker har rett til å vente en noenlunde jevn hånd og innretter da sine meldinger etter dette.

I og med at doblingen dekker de hendene som ellers faller inn under forsvarsmeldingen 1 grand, blir denne meldingen faktisk ledig, vil De vel

tenke. Men nei, — 1 grand etter en kløveråpning er den «usedvanlige forsvarsgranden» som viser minst 10 men helst 11 kort i ruter og kløver og ber makker om å stampe så høyt han kan i en av disse fargene. Viennaspillere kan bruke 2 grand i forsvar på åpningsgrandhender med utpreget fordeling, mens jevnere sterke hende faller inn under den foran nevnte dobling.

♠ ♥ ♦ ♣

Etter å ha klarlagt forsvarsmeldingene, skal vi se litt på hvorledes forsvarsmelderens makker bør melde.

I og med at enhver fargemelding avgis på fordeling fremfor honnørstyrke, er det klart at hvis makker melder en ny farge så gjør han det på eget ansvar uten å kunne vente særlig støtte. Psykiske meldinger blir lett avsiørt. Finnene forsøkte seg med å melde psykisk i Palermo, men uten at det skadet noe.

Finland—Italia. Spill nr. 38:

Øst gir. Øst—Vest i faresonen.

♠ 8 5		♠ 7			
♥ K D 7 4 3		♥ E 9 6 2			
♦ Kn 9 6		♦ E 8 2			
♣ 9 6 4		♣ E K D			
	<table style="margin: 0 auto; border-collapse: collapse;"> <tr><td style="padding: 2px;">N</td></tr> <tr><td style="padding: 2px;">V</td></tr> <tr><td style="padding: 2px;">S</td></tr> </table>	N	V	S	10 7
N					
V					
S					
♠ K D Kn					
10 9 6 3					
♥ 8					
♦ 10 3					
♣ 8 5 3					
♠ E 4 2					
♥ Kn 10 5					
♦ K D 7 5 4					
♣ Kn 2					

Meldingene i det åpne rommet:

Øst	Syd	Vest	Nord
<i>Jalava</i>	<i>Avarelli</i>	<i>Scholin</i>	<i>Belladonna</i>
1 kl.	1 ru.	1 sp.	pass
4 hj.	pass	4 sp.	

Østs 4 hjerter er hårdt. Men han vil tydelig gi sin makker valget mellom å spille 4 hj. eller 5 kl. Når makkeren avslår å preferere, får han lov til å spille 4 spar.

Men over til det lukkede rummet:

Øst	Syd	Vest	Nord
<i>Chiaradia</i>	<i>Jalonen</i>	<i>Forquet</i>	<i>Koskikallio</i>
1 kl.	1 ru.	1 hj.	1 sp.
2 kl.	2 sp.	Dobl.	3 ru.
pass	pass	4 sp.	

Kløveråpningen viser som vi husker minst 17 poeng. Jalonens ruter melding gjør ingen særlig skade for Forquet melder 1 hjerter for å vise 1 kontroll (akkurat samme melding som han ville ha avgitt hvis Syd hadde passet. Så kommer Koskikallios psykiske sparmelding. Den generer ikke Chiaradia for han viser bare sin kløverfarge. Riktignok har han passert «mellomstasjonen» 1 grand, slik at makker eventuelt kan si pass. Men hva

gjør det, for han har fått fortalt sin historie. Han har ikke mer enn akkurat 17 poeng og han har fått vist sin gode kløverfarge.

Det er ganske naturlig at Jalonen støtter sin makker med esset tredje, men denne støtten er jo fullstendig avslørende for Koskikallios svindel. (Nå har riktignok Forquet en så formidabel sparfarge at han nok ikke under noen omstendigheter hadde hatt vanskeligheter for å komme opp i 4 spar, men tross alt blir det lettere når Syd kan støtte. Forquets dobling røker ut Koskikallio og legg nå merke til Chiaradias pass. Han overlater avgjørelsen til makker, fordi han jo med ruter ess tredje ikke har noe imot å spille en eventuell ruterkontrakt hvis makker kan doble.

Psykiske manøvrer har som regel liten skadevirkning overfor Neapolitanerkløvereren. Nei, har De tilpasning til makkers farge, så kjør iveri så høyt De kan — det kan skape vanskeligheter for motparten. Jo fler opplysninger italienerne får lov til å utveksle på lavt nivå, desto bedre virker Neapolitanerkløvereren. Husk bl. a. de mange nyanser de har så lenge de befinner seg under den gjeldende «meldestasjon». Derfor: stjel meldrunder, hvis det er mulig.

Eksempelvis 5. Ingen i faresonen:

Meldinger:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 kl.	1 sp.	pass	?

Vest har:

♠ Kn 7 4, ♥ 9 3, ♦ D 10 7 5 4 2, ♣ K 6

Hva melder

Deres beste melding heter 2 spar — ikke 2 ruter. Husk at De er ute for å «stjele» melderunder fra motparten. 2 spar «stjeler» mer enn 2 ruter. Og selv om det tross alt skulle vise seg at ruterkontrakt er bedre enn spar-kontrakt, hva hjelper det hvis motparten finner frem til en utgang eller slem som det ikke lønner seg å stampe mot? Nei, gjør det vanskelig, det lønner seg best.

Eksempel 6. Ingen i faresonen:

Meldinger:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 kl.	1 hj.	1 sp.	?

Vest har:

♠ K Kn 8 7 2, ♥ D 6 4 2, ♦ 9 7 3, ♣ 5

Hva melder De?

Meld 3 hjerter. Det er ikke noe forsøk på å komme i utgang, for åpneren har vist minst 17 poeng og svarhånden har vist 1 eller 2 kontroller (med 1 kontroll har han iallfall minst 6 poeng.) Dobbling av det kunstige sparsvaret er bortkastet tid. Sperremeldingen 3 hjerter er langt mere effektiv barriere for motparten.

Eksempel 7: Ingen i faresonen.

Meldinger:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 kl.	2 kl.	2 ru.	?

Vest har:

♠ 8 6 ♥ 4 ♦ Kn 7 6 4 2 ♣ K 9 6 3

Hva melder De?

Sa De 5 kløver? For det bør De gjøre. Motparten vet nemlig at De sitter på utgang eller kanskje slem for svarhåndens melding viser nemlig 4 eller flere kontroller. Men hvor finnes den??? Hittil har alt vært kunstig, nå

skal motparten til å begynne og lete på 5-trinnet!! Selv Chiaradia og Forquet ville få hodepine av meldingen 5 kløver!

Etter samme prinsipper reagerer De hvis makker doubler kløveråpningen. De vet at makker har minst 16 poeng og noenlunde jevn hånd. Men De forlater alle tilvante prinsipper med å «føle» seg frem til beste kontrakt. La oss si at De har:

♠ 8 6 4 ♥ Kn 10 9 7 5 4 ♦ 5 4 2 ♣ 7

Her melder De 3 hjerter! Det er ikke «krav til utgang». Det er her som ellers sperremelding for alle pengene. Vil De i utgang en sjelden gang, så får De klare å komme dit selv.

♠ ♥ ♦ ♣

Hvor virkningsløst det er å bruke «gammeldagse» metoder mot Chiaradias kløveråpning viser disse spillene som tross alt er hentet fra toppmatcher:

Belgia—Italia. Palermo 1959. Spill nr. 29.
Nord gir. Alle i faresonen.

♠ 10 8 5
♥ 5 2
♦ D Kn 10 2
♣ E 7 5

♠ 9 7 4 3	<table border="0"> <tr><td></td><td>N</td><td></td></tr> <tr><td>V</td><td></td><td>Ø</td></tr> <tr><td></td><td>S</td><td></td></tr> </table>		N		V		Ø		S		♠ E K D Kn
		N									
V			Ø								
		S									
♥ Kn 9 7	♥ K D 6 4 3										
♦ E 9 8 6 5	♦ K 3										
♣ Kn	♣ 9 2										

♠ 6 2
♥ E 10 8
♦ 7 4
♣ K D 10 8 6 4

Å komme i 4 hjerter er selvsagt for gode spillere. Polak åpnet som Øst med 1 hjerter. Avarelli som Syd sa 2 kløver. Abend (Vest) 2 hjerter og Polak 4 hjerter. Enkelt og smertefritt. Men det er ikke det som er poenget. Vi skal nemlig følge meldingene ved det andre bordet og se hvor lett det var for italienerne.

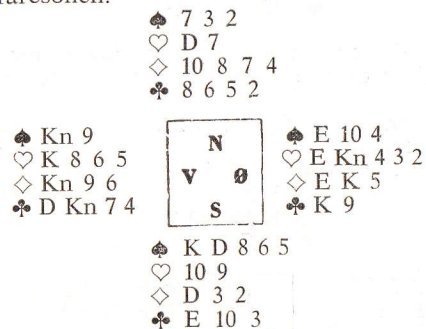
Nord gir. Alle i faresonen.

Nord	Øst	Syd	Vest
De Hemricourt	Chiaradia	Finkelstein	Forquet
pass	1 kl.	Dobl.	1 sp.
1 gr.	2 hj.	pass	3 hj.
pass	4 hj.		

La oss følge meldingene: Dobblingen gjør ingen skade, for makker skal svare akkurat som om dobling ikke er avgitt. Ergo svarer Forquet 1 spar (viser 2 kontroller og garanterer minst 6 poeng). De Hemricourt melder 1 grand. Det ødelegger intet, for 1 spar har fastlagt 2 grand som meldestasjon og Chiaradia melder 2 hjerter. Det er den meldingen han ville ha meldt om Nord hadde sagt pass, og grandmeldingen hindrer altså ingenting. Da edel farve på 2-trinnet viser 5-kortfarve kan Forquet støtte på Kn x x og sluttmeldingen blir dermed 4 hjerter.

La oss istedet prøve oss frem med den motstandstaktikk som her er gjort rede for. Etter Østs kløveråpning ville Syd hoppet til 3 kløver (det er han sterk nok til selv i faresonen). Med 1 eller 2 kontroller får ikke svarhånden lov til å melde, altså tvinges Vest til å si pass. Med kløver Ess fjerde, bra ruter og kort hjerter høyner Nord til 4 kløver. Og nå er det ikke fullt så hyggelig å være Øst lenger. La gå at utgang vinnes både i spar og hjerter, men tenk om hans makker skulle ha sin singelton i den farven han velger å melde istedetfor i kløver?

Neste eksempel på gale forsvarsmeldinger henter vi fra et annet spill i samme kamp:
Belgia—Italia. Spill 38.
Øst gir. Alle i faresonen.



Bord 1:

Øst	Syd	Vest	Nord
<i>Polak</i>	<i>Avarelli</i>	<i>Abend</i>	<i>Belladonna</i>
1 hj.	1 sp.	2 hj.	pass
4 hj.			

Bord 2:

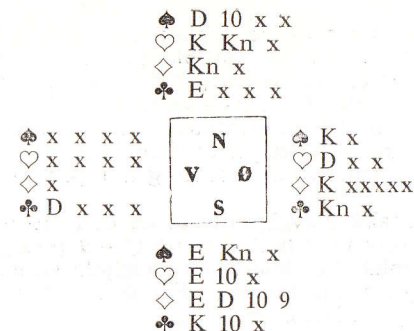
Øst	Syd	Vest	Nord
<i>Chiaradia</i>	<i>Finkelstein</i>	<i>Forquet</i>	<i>De Hemricourt</i>
1 kl.	1 sp.	2 kl.	pass
2 hj.	pass	3 hj.	pass
4 hj.			

Ved en overfladisk betraktning ser jo alt bra ut. Begge lag kom i utgang. Og begge Sydspillerne avga samme defensive melding.

Men allikevel — for en forskjell. Etter Østs hjerteråpning er det ikke noe rart i at Avarelli melder 1 spar selv om alle er i sonen. Så lenge Vest ikke kan ane hvilken gigantisk åpningshånd hans makker har, er risikoen for en ulykke forsvinnende liten. Men hvor mye mer risikabelt er det ikke for Finkelstein. Forquet kjenner til at makker er meget sterk. Her har han ikke spar og kan derfor ikke finne på å doble, men *hvis* vi tenker oss at han doblet, så kunne ikke Finkelstein fått mer enn 3 sparstikk og kløver Ess mot beste motspill. Det betyr altså ÷ 800. Og det er tapt spill. Vi har tatt med dette eksemplet for å illustrere det som ble sagt i begynnelsen av denne artikkel: Meld ikke på 5—3—3—2-fordeling uten en virkelig solid farve.

Vi kan passende avslutte dette «redselskabinettet» med et spill fra Verdensmesterskapet 1958:

Syd gir. Nord—Syd i faresonen.



Syd	Vest	Nord	Øst
1 kl.	pass	2 kl.	3 ru.
Dobl.	pass	pass	pass

Amerikaneren som satt Øst var vant til å bruke svake hoppmeldinger defensivt og dermed sa han 3 ruter. De fleste beklaget at han var løpt like inn i en slik forferdelig dårlig sits, men det viser bare at de ikke forstår hva saken virkelig dreier seg om. For det første har han altfor spillesvak hånd, så jevn som fordelingen er. Og for det annet har motparten fått utvekslet første rundes opplysninger, slik at de ikke bare vet hvor meget de sannsynligvis har i egen kontrakt, men også har de nødvendige opplysninger for å kunne gjennomføre et strålende motspill. For andre synes italienernes spilleføring (som førte til 7 bet) å være helt utrolig godt, men de er nå tross alt ikke mer enn mennesker de heller og hele hemmeligheten med det superfine motspillet var ganske enkelt at etter stikk nr. 2 visste Syd hvor hver eneste Ess og hver eneste konge befant seg. Og da begynner det jo å bli noe lettere å opptre som trollmann.

Dette eksemplet bringer oss over i en ny problemstilling. Var det vanskelig å sitte i annenhånd etter en kløveråpning, så er det mye verre å sitte i fjerdehånd. For det første har åpneren gjennom sin makkers kontrollvisende svar temmelig god oversikt over hvor høyt han selv kan gå. For det annet kjenner han nesten sikkert hele den defensive styrke som han og hans makker rår over. Og for det tredje kan han — hvis han ikke selv har kort til å doble — ganske rolig la meldingen løpe opp til makker hvis melder nivået ligger under den «meldestasjon» makkers svar forplikter til. Enten doubler makker, hvis han har kort til det, eller også melder han. Risikoen for å bli doblet er altså vesentlig større enn ved innmelding i annenhånd.

Nå er det ikke så farlig å melde i fjerdehånd hvis åpnerens makker bare har svart 1 ruter eller 1 hjerter. Risikoen er omtrent den samme som i annenhånd. Men det er mindre å tjene på det, for nå har De ikke lenger sjansen til å ødelegge svarene for kløveråpnerens makker. Det *kan* jo hende at han blir tvunget til å si pass med 1 eller 2 kontroller som åpneren ellers ville satt stor pris på å ha rede på. Men med tilstrekkelig god trumf-farve og spillstikk, bør De melde — f. eks. for å gi makker et vink om et eventuelt utspill.

Må De opp på 2-trinet, bør De være ekstra varsom. De bør ha en like god hånd som hvis De hadde meldt på 2-trinet i annenhånd etter en kløveråpning. Det lureste De kan gjøre er å spørre Dem selv om De ville like å spille kontrakten doblet. Blir svaret «Nei», så pass.

Hva skal De gjøre hvis svarhåndens kunstige melding blir avgitt i den fargen De selv sitter med? Det er et problem som ofte melder seg.

Hvis det svaret åpnerens makker avgir benekter kontroller — det vil altså si at svarhånden melder 1 ruter — så er det slett ikke sikkert at det er kløveråpnerens side som har majoriteten av honnørstyrken. Etter svaret 1 ruter dobler derfor fjerdehand på samme kort som annenhand ville doblet kløveråpningen med. Nå skal nemlig kampen med kløveråpneren tas opp.

Men hvis åpnerens makker avgir ethvert annet kontrollvisende svar, så må fjerdehand passe selv med helt opp til 18—19 poeng, for da kan De være sikker på at annenhand er blank. Til gjengjeld vil en dobling i denne posisjon være en meget nyttig melding. For den forteller makker at det kunstige svaret har stjålet Deres melding.

Hvorledes vil De oppfatte følgende meldesituasjon:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 kl.	pass	1 sp.	2 sp.

De sitter Øst. Hva betyr Deres makkers melding?

Vests melding er klar nok. Han er ute og «stjeler» melderunder fra kløveråpneren. Han har med andre ord hoppmeldingskort — mange spillestikk og god trumffarge.

Og hva med denne meldeserien:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 kl.	pass	1 hj.	1 gr.

Hva betyr Vests grandmelding. Jo det er den vanlige forsvarsgranden som viser 10—11 kort i ruter og kløver og ber makker om preferanse på så høyt nivå han er i stand til.

I Palermo noterte jeg meg et godt eksempel på hvorledes italienerne gjorde bruk av en slik forsvarsgrand sent i meldingsforløpet.

Finnland—Italia. Spill 13.
Nord gir. Alle i faresonen.

♠ D Kn 4 3								
♥ 9 8 3								
♦ E 10 9								
♣ 10 6 2								
♠ 5		♠ K 10 9						
♥ 10 6 2		♥ E 4						
♦ D Kn 8 6		♦ K 5 4 3						
♣ D Kn 7 4 3		♣ E K 8 5						
	<table border="1" style="display: inline-table;"> <tr><td>N</td><td></td></tr> <tr><td>V</td><td>Ø</td></tr> <tr><td></td><td>S</td></tr> </table>	N		V	Ø		S	
N								
V	Ø							
	S							
		♠ E 8 7 6 2						
		♥ K D Kn 7 5						
		♦ 7 2						
		♣ 9						

Åpent rom:

Nord	Øst	Syd	Vest
Belladonna	Koskikallio	Avarelli	Jalonen
pass	1 gr.	pass	pass
pass			

Lukket rom:

Nord	Øst	Syd	Vest
Jokinen	Chiaradia	Sulin	Forquet
pass	1 kl.	1 hj.	pass
2 hj.	pass	pass	2 gr.
pass	3 kl.	3 hj.	pass
pass	pass		

Koskikallio gikk bet i sin grandkontrakt. Han fikk hjerter ut, lasjerte første gang og kom så inn på esset. Nå tok han sine 5 kløverstikk, men da ruter ble spilt fra bordet, stakk Belladonna (som hadde fått styrkekort i spar fra Avarelli) øyeblikkelig med esset og returnerte spar. Dermed var var beten sikret.

Ved det andre bordet skal vi først se på meldingene. Syd går riktig inn med 1 hjerter (fargens soliditet er avgjørende). Forquet må passe fordi han ikke har noen kontroller og Nord støtter korrekt til 2 hjerter. Nå må også Chiaradia passe, for han har en jevn hånd uten tillegg. At Syd passer viser at han ikke er fortrolig med forsvarer mot Neapolitanerkløveren, men som det gikk fikk Forquet anledning til å avgi en fin «forsvarsgrand». Hans 2 grandmelding viser ruter og kløver og ber åpneren om å preferere. Etter Chiaradias preferanse kommer Sulin inn med 3 hjerter — den meldingen han skulle slått ut motparten med i foregående runde. Øst — Vest har nemlig 4 kløver i kortene og det må ha vært faresonen som skremte Forquet fra å melde 4 kløver. Nå vant Finland 1 poeng på spillet fordi 3 hjerter vinnes, men det kunne lett blitt tap hvis kontrakten var blitt 4 kløver. Bemerkt iallfall at Neapolitanerkløveren bragte italienerne i vinnebar kløverkontrakt, mens den tradisjonelle grandåpning er dømt til bet.



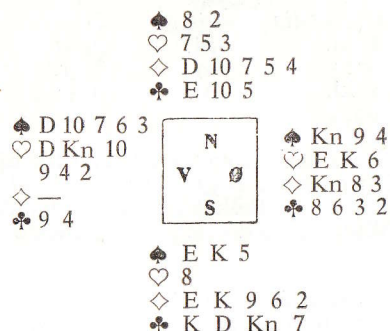
Hvis De ikke er god nok til å blande Dem inn i meldingene ved første anledning, må De holde Dem i skinnen under det senere meldingsforløp. Et par unntak finnes det dog. De kan — og bør doble kunstige meldinger for å angi utspill og egen styrke. Og med 4-4-1 eller 5-4-0 fordeling kan en forsinket innblanding i meldingene bli aktuell. Hvis nemlig førstehånd åpner med 1 kløver vil De med:

♠ K 10 7 5, ♥ 6, ♦ E D 8 3, ♣ K Kn 8 2.

være nødt til å passe av den enkle grunn at De ikke har noen farge som er solid nok til å melde. Og dobling er De ikke sterk nok til — rent bortsett fra at De må vente et hjerter svar som vil gjøre stillingen fortvilet. De er altså tvunget til å si pass. Forutsetter vi at svarhånden melder en negativ ruter og at åpneren sier 1 hjerter, har De fått Deres sjanse. Nå dobler De. Dermed garanterer De minst 4 kort i hver umeldt farge og ber makker melde så høyt han kan i sin beste farge. Hvis svarhåndens første melding skulle vise en eller flere kontroller, må De være tilsvarende bedre for å doble da jo åpnerens hjertermelding nå vil hete 2 hjerter.

At det går an å nedkjempe Neapolitanerkløveren fikk vi en anelse om i spill nr. 29 mot Belgia og i spill nr. 13 mot Finland. Her er enda et eksempel:

Syd gir. Nord—Syd i faresonen.



Meldinger:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 kl.	2 hj.	pass	4 hj.
?			

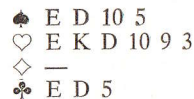
Vests hoppmelding tar ikke sikte på å vise makker noe som helst. Han er rett og lett ute for å stjele melderunder fra kløveråpneren. For å vise kontroller over en 2-trekksmelding må kløveråpnerens makker ha minst 3 kontroller. Her har han bare 2 kontroller og er derfor tvunget til å si pass. Og Øst hvis hele ynde er topphonnørene i makkers langfarge, ser jo at her skal det stemples for alle pengene og hopper til 4 hjerter. Og hva kan stakkars Syd gjøre. Hvis kløveresset også skulle sitte hos motparten så går det ikke bra for ham hvis makker ikke skulle ha noe videre ruter. Men selv om han tar sjansen på å melde 5 ruter, skal da Nord satse på singel hjerter hos kløveråpneren og si 6? Kan man kritisere Syd for å doble og ta sikre beter selv om det er slem i kortene? Legg merke til at det er Vests hopp til 2 hjerter som skaper vanskelighetene for motparten. Sier Vest bare 1 hjerter, får Nord anledning til å vise sine 2 kontroller og da kommer nok Syd igang så det suser.



HVORLEDES KLARTE DE

Meldeproven?

Nord—Syd i sonen. Syd har gitt.



Forts. side 215.

PROBLEM KLUBBEN

Redak-tører
Ferenc Juszt Helge Vinje

I problemklubben kan De få bedømt Deres melde- og spilleteknikk. Prøven omfatter 10 oppgaver, hvorav 6 meldeoppgaver og 4 spilleoppgaver. Løsningene vil De finne i slutten av spalten. Men før De studerer de offisielle løsningene, bør De notere Deres egne svar på hver oppgave. Har De klart å besvare alle oppgavene riktig, kan De notere Dem for 100 poeng, et fantastisk godt resultat. De kan regne 80 poeng som utmerket og selvom de stanser på 50 poeng, har De ingen grunn til å være misfornøyd.

Meldeoppgavene er lagt opp etter et naturlig meldesystem med honnørberegning etter skalaen 4—3—2—1. Grandåpningen er basert på 16—18 poeng, etter Culbertsons modell. Vi bruker spørremeldinger og Blackwoods 4—5 grandkonvensjon.

Problemklubben har også innlagt en premiekonkurranse. En av de offisielle løsningene inneholder en feilanalyse. Hvilken oppgave som er løst galt, er det Deres sak å finne ut. Send Deres svar med en kort redegjørelse for hva De mener feilen består i, og De vil være med i konkurransen om 2 sett av Bridgeforbundets plasticbehandlede spillkort. Løsningen sendes: Engels Forlag, Postboks 801, Oslo. Merk konvolutten «Problemklubben».



1. Syd har:
♠ E 10 9 4 ♥ E Kn 8 3 ♦ Kn 7 6 2
♣ 8
Ingen i sonen, Nord gir.

Nord Syd
1 kl. ?
Svar: Poeng:

2. Syd har:
♠ K D 10 4 ♥ D 2 ♦ E 4 ♣ E 10 4 3 2
Ingen i sonen, Syd gir.
Syd Nord
1 kl. 1 hj.
1 sp. 4 sp.
?
Svar: Poeng:

3. Syd har:
♠ D 4 ♥ K 7 2 ♦ 10 4 2 ♣ E K 9 7 3
Ingen i sonen, Syd gir.
Syd Nord
1 kl. 1 sp.
2 kl. 3 ru.
?
Svar: Poeng:

4. Syd har:
♠ E K 10 9 ♥ 10 7 6 3 ♦ E 4
♣ E 10 2
Nord—Syd i sonen, Vest gir, Øst—
Vest melder Efos.
Vest Syd Øst Syd
2 ru. pass 2 hj. pass
2 sp. pass 3 hj. ?
Svar: Poeng:

5. Syd har:
♠ 5 ♥ 6 2 ♦ E D 10 6 5 3 ♣ K 10 4 3
Ingen i sonen, Øst gir. Nord—Syd
bruker svake grand-åpninger.
Øst Syd Vest Nord
pass pass pass 1 gr.
dobler ?
Svar: Poeng:

6. Syd har:
♠ 7 3 ♥ E 10 4 ♦ 8 7 5 ♣ K 6 5 3 2
Ingen i sonen, Nord gir. Makkerpar.

Nord 1 ru.
2 hj.
Svar: Poeng:

7.

♠ E K 5
♥ E D
♦ Kn 6 3
♣ D Kn 10 9 7

♠ 10 8 6
♥ Kn 10 9 8
♦ K 10 5
♣ E K 2

N
V Ø
S

♠ Kn 9 7 2
♥ 7 6 3 2
♦ E 9 2
♣ 6 5

♠ D 4 3
♥ K 5 4
♦ D 8 7 4
♣ 8 4 3

Etter 3 passer åpnet Nord på 1 kløver. Syd svarte 1 grand og Nord gikk direkte til 3 grand. — Vest spilte hjerter Kn. ut. Damen fra bordet, 3en fra Øst og 4en fra Syd. Så trakk spilleren kl. D, 6en fra Øst, 5en fra Syd og Vest stakk med Kongen.

Syd gikk 1 bet. Hvilket motspill gjorde det mulig å bete kontrakten uten at spilleren gjorde feil?

Poeng:

8.

♠ E D 8 5
♥ E K 4
♦ K D 5
♣ 5 4 2

N
V Ø
S

♠ 9
♥ Kn 2
♦ E Kn 10 9 8 7
♣ E K 10 9

Nord—Syd har «forvirret» seg i kontrakten 7 grand med Syd som spiller. Vest startet med ruter 6, spilleren la 5en fra bordet, Øst kom på med ruter 4 og spilleren stakk med Knekten.

Hvordan skal Syd planlegge spillet?

Poeng:

9.

♠ D 4 2
♥ 4 3
♦ D 9 8 7 4 2
♣ 9 6 3

N
V Ø
S

♠ E 3
♥ E K D 9 2
♦ E K Kn
♣ E Kn 2

Ingen i sonen. Syd gir.

Syd	Vest	Nord	Øst
2 hj.	2 sp.	pass	pass
2 gr.	pass	3 gr.	pass
pass	pass		

Vest startet med kløver 7 og Øst dekket bordets 9 med Damen. Spilleren stakk med Esset og trakk ruter Ess. Vest kastet spar 5. Så fortsatte Syd med hjerter Ess, fra Vest falt hjerter 10. — Hvordan skal spilleren fortsette?

Poeng:

10.

♠ E 10 6 2
♥ ingen
♦ K 10 2
♣ E K 8 7 6 2

♠ K 9 7 2
♥ Kn 8 3
♦ E D 7 5 3
♣ 5

Syd er blitt spiller i 6 ruter. Vest spilte ruter 4 ut. Spilleren la 2en fra bordet og stakk Østs ruter 8 med Damen. — Hvordan skal Syd planlegge spillet?

Poeng:

LØSNINGENE:

1. 1 ruter: 10 poeng.
Gjenmelder åpneren 1 grand over 1 ruter så passer Syd. Og melder Nord 2 kløver eller 2 ruter så kan Syd foreslå 2 grand. — Gjenmelder

åpneren en av de edle fargene så støtter Syd selvfølgelig til 2.

Velger Syd 1 hjerter eller 1 spar så er det sannsynligere at makkerparet lander i gal kontrakt enn at paret kommer riktig avgårde — spesielt hvis Nord har en svak hånd.

2. Pass og 7 spar: 0 poeng. — 6 spar: 5 poeng. — Alle andre meldinger: 10 poeng.

Syd har bedre kort enn han har gitt uttrykk for hittil. Hvorfor har Nord ikke krevet til utgang i første melderunde, når han på en simpel gjenmelding på 1-trinnet direkte kan gå til utgang? Nord må ha mislikt kløvermeldingen og var redd for at kortene ikke passet sammen. Etter at Syd meldte spar kan Nord tone flagg og hoppe til utgang. Syd har en meget respektabel sparfarge, brukbar tilpasning til hjerter og to ess — helt sikkert et forsøk verdt: mompmuligheten må undersøkes. Det kan gjerne være 2 ess ute og hoppet til 6 spar anbefales ikke. Syd skal bruke den slemkonvensjonen som makkerparet anvender. Blackwood eller Culbertson 4—5 grand, eller Syd kan vise ruter esset med å melde 5 ruter, eller han kan vise tilpasningen i hjerter med å melde 5 hjerter. Poenget er at Syd forstår at slemmen er meget nærliggende.

3. 3 spar: 10 poeng. — 3 grand: 5 poeng.

Nords hopp til 3 ruter er krav til en runde, men er ikke krav til utgang. Syd har bare en enkeltstopper i hjerter og åpningen er så vidt over minimum, derfor kan Syd ikke foreslå 3 grand. — 3 grand melding gis det poeng for da det er mulig at den enkle hjerterstopperen vil vise seg tilstrekkelig til å vinne 3 grand.

4. 4 spar: 10 poeng. — 3 spar: 7 poeng.

Nord er markert med singel hjerter. Etter Efos har Vest en svak åpning med 444-1 fodeling og singeltonen er spar. Og Øst har meldbar hjerterfarge. Videre må Nord ha noe billedstyrke, i alle fall så pass at Nord-Syd har spill for en høy spar-kontrakt. Nord kan ha så lite at

han ikke kan løfte til 4 — hvis Syd bare melder 3 spar — og det kan være allikevel utmerket sjanse for utgang. — Melder Syd bare 3 spar og Vest går i 4 hjerter så må Nord eller Syd gå til 4 spar allikevel og da er det bedre å hoppe i det enn kripe i det... Velger motparten å melde 5 hjerter over 4 spar så kan denne kontrakten dobles. — 3 spar melding gis det poeng for da det kan tenkes at Nord-Syd får beholde kontrakten og akkurat vinner den.

5. 3 grand: 10 poeng.

Øst-Vest må ha en fin delkontrakt i spar eller hjerter, eller muligens en meget billig stamp i en av disse fargene. Det gjelder å gjøre det vanskeligst mulig for dem å finne hverandre. Samtidig må det forhindres at Øst får en utspilldirigerende melding fra Vest. Derfor er det maktpåliggende at Syd uten omsvøp hopper til 3 grand.

6. Pass: 10 poeng.

Syd kan gå ut fra at Nord har 5 rutere og 4 hjertere. I betraktning av Syds lengde i kløver er det sannsynlig at Nord har singelton i denne fargen. Og da er kløverkongen ikke særlig meget verdt. Hadde derimot Syd hatt istedenfor kløver konge enten spar, hjerter eller ruter konge så kunne Syd støttet hjerterfargen til 3.

7. Vest ga — etter sticket for kløverkongen — ruter 10 i retur! Spilleren så faren: 10en dobbel i ruter hos Vest sammen med kløver ess. Legger nå spilleren liten ruter fra bordet så legger også Øst et lite kort og motspillerne kan innkassere 2 stikk i kløver og 3 i ruter. Derfor valgte spilleren å gå på med knekten. Øst stakk med esset og returnerte ruter 2! Spilleren sto igjen foran et kjedelig valg: har Vest 10, 9 tredje i ruter eller 10, 9 dobbel (og kløver esset er hos Øst) så går han bet hvis han legger liten ruter. Spilleren valgte igjen galt og gikk på med Damen: 1 bet...

10 poeng for ruter 10.

8. Spilleren skal straks ta sparsaksen som må holde. Så tas for spar ess og Syd kaster kløver 9.

Hjerter Ess, ruter konge og damen spilles etterfulgt av kløver til esset. Spilleren tar så for kløver kongen også og spiller så ruterne til bunds. Spillet vinnes da på trossidig squeeze hvis Øst opprinnelig bare hadde 2 sparer, eller ingen spar høyere enn 8en samtidig at Vest opprinnelig bare hadde 2 kløver eller ingen kløver høyere enn 10en. — Sluttposisjonen blir da:

♠ 8
♥ K 4
♦ ingen
♣ ingen

N
V Ø
S

♠ ingen
♥ Kn
♦ 7
♣ 10

Hvis de ovennevnte forutsetningene holder så har nå Vest 1 høy spar og 2 hjertere igjen. Og Øst har 1 høy kløver og 2 hjertere igjen. Spilleren trekker ruter 7, Vest er nødt til å holde spar og kaster hjerter. Bordet kaster spar 8 og Øst er squeeze mellom kløver og hjerter.

10 poeng for spilleføringen.

9. Det er fristende å stole på at det er Vest som har spar Konge. Men dette er slett ikke sikkert! Derfor bør spilleren avstå fra å prøve hjerter konge, var nemlig hjerter 10 singel og det er Øst som har spar kongen så blir det bet! Spilleren har 100 % sikkert spill med å trekke ruter konge og deretter stikke over ruter Knekt med bordets Dame. Så følger hjerter fra bordet og spilleren må sakse! Det spiller ingen rolle om denne saksen ikke holder — hjerterne må deretter falle ut og kontrakten er hjemme.

10 poeng for spilleføringen.

10. Spilleren skal straks trekke kløver fem og la den gå. Da må spillet vinnes — bortsett fra helt ekstreme fordelinger som spilleren allikevel ikke kan gardere seg mot. — Felle: etter ruter Dame, kløver

ess, konge og liten kløver. Har Øst bare 2 kløvere og ruter 9 singel igjen og han setter i ruter 9 kan spillet aldri mer vinnes!

PREMIEKONKURRANSEN

Feilanalyse i problemklubben i nr. 4/1960 var i oppgave nr. 8:

♠ 6 4 3
♥ K 7 4 3 2
♦ K 9 4
♣ 6 5

N
V Ø
S

♠ E K Kn 10 7
♥ E Kn
♦ E D 2
♣ E D

Syd spiller 6 spar. Motparten har ikke meldt. Vest spiller ut ruter Knekt. Ruter 4 fra bordet. Øst kommer på med ruter 3 og spilleren stikker med esset. Spilleren fortsetter med esset og kongen spar. Øst er renons annen gang og kaster kløver 3. Spilleren tar for hjerter ess og trekker knekten. Vest dekker og bordet stikker med kongen. Liten hjerter fra bordet. Øst følger farge, Syd trumfer og Vest kaster kløver 7. — Hvordan skal Syd fortsette?

Vårt svar lød: Syd skal trekke ruter 2. Legger Vest liten ruter så sakser spilleren med 9en og har da fått et ekstraintak til bordet og kan nå godspille og hente hjerterstikket. — Er Vest virkelig våken og legger i ruter 10, så stikkes den med kongen og spilleren er nødt til å forsøke kløversaksen.

Det korrekte svar er: Syd skal trekke spar og sette Vest i stikk. Trekker Vest kløve er alt over. Trekker Vest ruter 10 så stikkes den på bordet og Syd kaster Damen! Og trekker Vest liten ruter så kan spilleren gratis forsøke ruter 9 på bordet. Holder ruter 9 stikket er alt over. Men skulle allikevel Øst ha ruter 10 så gjenstår kløversaksen som siste sjanse.

Den oppsatte premie tilfalt: *Helge Nedrum, Fetsund.*

MELDEPRØVEN

Forts. fra side 210.

Syd	Nord
Rønneberg	Gudbrandsen
2 kl.	2 ru.
2 hj.	3 hj.
3 sp.	4 kl.
4 ru.	4 hj.
5 kl.	5 hj.
7 hj.	

Meldingsforløpet trenger nærmere kommentarer. 2 kløveråpningen er EFOS. Den krever at makker obligatorisk svarer 2 ruter hva han enn har. Hvorfor?

Fordi åpnerens neste melding viser hvorvidt han har en helkravs eller en halvkravshånd. Sier åpneren 2 grand er dette den eneste meldingen som svarhånden kan si pass til. Alle andre meldinger er krav til utgang. 2 hjerter er altså utgangskrav.

Svarhånden vet at åpneren har 5-kortfarve. Uten noen egen farve å melde er hans beste svar 3 hjerter. Her har vi imidlertid en interessant nyansering. I likhet med Viennas enkle støtte eller hoppstøtte etter grandåpning, bruker paret 4 hjerter som en advarsel til åpneren. 4 hjerter forteller at svarhånden ikke kan se noen muligheter utover utgang. Til gjengjeld viser 3 hjerter at svarhånden har visse «yndigheter» og da Rønneberg jo har en meget spillesterk hånd, er dette svaret veldig stimulerende for ham. Derfor fortsetter han med 3 spar. I og med at trumffargen er fastlagt, har det ingen hensikt å søke andre farger og 3 spar er derfor spørremelding.

Som svar på spørremeldinger bruker Gudbrandsen—Rønneberg italienervariantene hvoretter lavest trinn på meldestigen (her 3 grand) ville vært avslag, nest laveste trinn viser annen kontroll i spørrefargen, nest høyeste trinn viser E, K i spørrefargen osv. Poenget er altså at alle opplysninger konsentrerer seg om spørrefargen — i motsetning til Culbertsons spørremeldinger, som gir opplysninger både om spørrefargen og eventuelle sidekontroller.

Med hjerterstøtte og annenkontroll i spar vokser Rønnebergs ap-

petitt på slem. Nå gjør han en taktisk manøvre. Ruterstyrke er uten interesse for ham. Derfor gjelder det å konstatere hvorvidt makker har noe i ruter eller ei. Ergo spør han med 4 ruter. Det er ikke lett for motparten å ane hva han er ute etter — ruterspørremeldingen kan kanskje også resultere i favorabelt utspill.

Da Gudbrandsen svarer negativt med 4 hjerter (farven over) øyner Rønneberg den store sjansen og spør med 5 kløver. Har du kløverkontroll makker?

5 hjerter — jeg har annenkontroll i kløver, lyder det forlokkende fra Gudbrandsen.

Hva kan makker ha? sier Rønneberg til seg selv. Ikke har han hjerterhonnører, ikke kan han vel ha singleton i både spar og kløver uten å ha en ganske pen trumflengde. Det må være 99 pst. sjanse for begge de svarte kongene, siden han inviterte med 3 hjerter. Eventuelt må han ha tilstrekkelig mange trumf til å dekke mine spar og kløvertapere hvis han har meldt på fordeling. *Storeslemmen må være klar.* Og 7 hjerter var den logisk elegante sluttmelding.

Får red. lov til å tilføye at han straks han fikk høre om spillet ba om å få det til månedens meldeprøve. Det har ligget på is til nå, for det er faktisk trangt om plassen i BRIDGE men jeg tar neppe feil når jeg tipper at få eller ingen vil nå slemmen så elegant som Gudbrandsen—Rønneberg.

Konsvingercupen ble en fortjent seier for Odd Kristiansen—Alf Gudbrandsen. Vi ville gjerne ha vinnerne til å prøve seg på denne harde nøtten. men det bød på den tekniske vanskeligheten at Alf Gudbrandsen allerede hadde spilt spillet på Hamar og derfor kjente alle kortene. Den vanskeligheten løste jeg på den måten at jeg ga ham hans egen «Hamarhånd» med streng ordre om kun å avgi den på ethvert trinn udiskutabelt korrekte melding etter deres meldesystem. Prøven ble altså i realiteten Odd Kristiansens. Her er resultatet: